

Ние не сме за моргата!

Русе, 18 октомври, 1990 г. (По телефона)

Този път на митинга срещу замърсяването на въздуха в Русе присъстваха само няколко хиляди души. И нищо чудно, защото мълвата, че няма да дойдат Желю Желев и министър-председателите на „двете съседни и братски“ държави се беше разнесла и разочарова русенци. Досегашните опити на Комитета за екологично спасение на Русе да подтикне правителството и парламента към по-резултатни действия се оказаха безуспешни. Това кара обществеността да търси съдействие отвън.

След изказванията на епископ Нестор, викарий на Русенската митрополия, на председателката на Зелената партия в града Свобода Стефанова и на активната общественичка, майка на 4 деца, Виолета Ванева, представител на общинския координационен съвет на Независимите синдикати, бе изпратено писмо до посолството на САЩ в България. Очаква се помощ за застрашения град в областта на здравеопазването и екологията. Последва едноминутно мълчание за всички неродени и мъртвородени деца на Русе в резултат от

замърсяването на въздуха. Йордан де Мео – председател на Форума за демократично възраждане – прочете Писмо до генералния секретар на ООН и Декларация до българското правителство (която публикуваме). В това време десетина момичета, със свещи в ръце и плакат с надпис „Ние не сме за моргата!“, минаха бавно през центъра на града, коленичиха пред общинския съ-

вет и се присъединиха към митинга.

Малко по-късно се проведе брифинг, в който участваха чуждестранни журналисти. Всъщност русенци разчитат най-много на него, защото, колкото и да са категорични в декларациите си за евакуация и отказване от българско гражданство, те искрено се надяват да не се стига дотам.

МЕЛАНИЯ РАШЕВА